

Prethodna pitanja

1. Je li u suprotnosti s člankom 63. UFEU-a (prije članak 56. UEZ-a) nacionalni porezni propis poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se od nerezidentnog društva koje prima dividende povezane s udjelima, a koje nema najniži udio u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) Direktive 90/435/EEZ⁽¹⁾ (kako je izmijenjena Direktivom 2003/123/EZ⁽²⁾), u svrhu povrata poreza na dohodak od kapitala traži dokaz u obliku potvrde inozemne porezne uprave da se njemu ili osobi koja izravno ili neizravno drži udjele u njegovu kapitalu ne može uračunati porez na dohodak od kapitala ili da ga se ne može odbiti kao operativni trošak ili poslovne troškove te u kojoj mjeri uračunavanje, odbitak ili prenošenje zapravo nisu izvršeni ako se od rezidentnog društva s istom veličinom udjela ne traži takav dokaz u svrhu povrata poreza na dohodak od kapitala?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo prethodno pitanje:

Je li zahtjev u pogledu potvrde navedene u prvom prethodnom pitanju u suprotnosti s načelima proporcionalnosti i korisnog učinka ako je nerezidentnom primatelju dividendi povezanih s udjelima u slobodnoj prodaji faktički nemoguće dostaviti tu potvrdu?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 90/435/EEZ od 23. srpnja 1990. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica (SL 1990., L 225, str. 6.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2003/123/EZ od 22. prosinca 2003. o izmjeni Direktive 90/435/EEZ o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica (SL 2004., L 7, str. 41.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. studenoga 2020. uputila Înalta Curte de Casătie și Justiție
(Rumunjska) – SC Cridar Cons SRL/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția
Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca**

(Predmet C-582/20)

(2021/C 53/23)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casătie și Justiție

Stranke

Žalitelj: SC Cridar Cons SRL

Druge stranke u žalbenom postupku: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivi Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost⁽¹⁾ i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis kojim se poreznim tijelima dopušta da nakon donošenja poreznog rješenja kojim se odbija priznavanje prava na odbitak ulaznog PDV-a, odgode ispitivanje upravne žalbe do okončanja kaznenog postupka koji bi mogao pružiti dodatne objektivne informacije o sudjelovanju poreznog obveznika u poreznoj prijevari?

2. Može li odgovor Suda Europske unije na gornje pitanje biti drukčiji ako porezni obveznik tijekom odgode ispitivanja upravne žalbe može iskoristiti privremene mjere kojima se odgađaju učinci nepriznavanja prava na odbitak PDV-a?

(¹) SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. studenoga 2020. uputio Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Valladolid (Španjolska) – BFF Finance Iberia S.A.U./Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

(Predmet C-585/20)

(2021/C 53/24)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Valladolid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BFF Finance Iberia S.A.U.

Tuženik: Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

Prethodna pitanja

Uzimajući u obzir odredbe članka 4. stavka 1., članka 6. i članka 7. stavaka 2. i 3. Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama (¹):

1. Treba li članak 6. Direktive tumačiti na način da se 40 eura duguje u svakom slučaju za svaki račun pod uvjetom da ih je vjerovnik pojedinačno naznačio u svojim potraživanjima u upravnom postupku i u upravnom sporu ili se 40 eura duguje u svakom slučaju za svaki račun čak i ako je podnesen jedinstven i općenito postavljen zahtjev?
2. Kako treba tumačiti članak 198. stavak 4. Zakona br. 9/2017 kojim se utvrđuje razdoblje plaćanja od 60 dana u svim slučajevima i za sve ugovore, pri čemu se predviđa početno razdoblje od 30 dana za odobrenje i još 30 dana za plaćanje, s obzirom na to da se uvodnom izjavom 23. Direktive utvrđuje sljedeće:

„Duga razdoblja plaćanja i zakašnjela plaćanja javnih tijela za robu i usluge dovode do neopravdanih troškova za poduzeća. Stoga je primjereni uvesti posebna pravila u pogledu poslovnih transakcija u slučaju kad poduzeća isporučuju robu i usluge javnim tijelima, koja bi posebno trebala urediti da razdoblja plaćanja uobičajeno ne prelaze 30 kalendarskih dana, osim ako je drukčije izričito određeno ugovorom, te pod uvjetom da je to objektivno opravданo u svjetlu osobite prirode odnosa obilježja ugovora, a u svakom slučaju ne dulje od 60 kalendarskih dana.“?